

ความเป็นแฟนตาซีในนวนิยายชุดนวนิหิมพานต์ ของ อลิษา

พนิศา กุลวงษ์¹ และ อุมารินทร์ ตุลาภิรักษ์²

^{1,2} สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

^{1,2} มหาวิทยาลัยขอนแก่น

บทคัดย่อ

บทความนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเป็นแฟนตาซีในนวนิยายชุดนวนิหิมพานต์ ของ อลิษา งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้ตัวบทในการวิเคราะห์ 2 เรื่อง คือ ทุติยอสูร และเอกเทพ ใช้แนวคิดความเป็นแฟนตาซีเป็นกรอบในการวิเคราะห์ ผลการศึกษาพบว่า ความเป็นแฟนตาซีในนวนิยายเรื่องทุติยอสูร และเอกเทพ สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ลักษณะ คือ 1. ความเป็นแฟนตาซีผ่านตัวละคร สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ ตัวละครที่มีพลังวิเศษ และตัวละครสัตว์วิเศษ 2. ความเป็นแฟนตาซีผ่านของวิเศษ พบของวิเศษ ทั้งหมด 5 อย่าง คือ ธนู พระขรรค์ ยาพิษ ดอกไม้วิเศษ และสร้อยวิเศษ และ 3. ความเป็นแฟนตาซีผ่านฉาก สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ ฉากที่มีความสมจริง และฉากที่มีความเป็นแฟนตาซี การนำเสนอความแฟนตาซีผ่านองค์ประกอบที่สำคัญของเรื่อง ได้แก่ ตัวละคร ของวิเศษ และฉาก ผู้แต่งมีการใช้กลวิธีในการนำเอาไตรภูมิภคหรือจักรวาลวิทยา มาสร้างสรรค์ให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่าง จักรวาลวิทยาและความเป็นแฟนตาซีในนวนิยายชุดนี้ ทำให้โครงเรื่องและการดำเนินเรื่องเป็นสิ่งที่แปลกใหม่และสร้างความน่าสนใจให้กับผู้อ่าน

คำสำคัญ ; ความเป็นแฟนตาซี, นวนิยายชุดนวนิหิมพานต์, ทุติยอสูรและเอกเทพ

The Fantasy in Alina’s Nawahimapan Novel Series

Panida Kulwong¹ and Umarin Tularak²

^{1,2}Thai Language program, Faculty of Humanities and Social Sciences

^{1,2}Khon Kaen University, Thailand

Abstract

The objectives of this research article were to the fantasy in Alina’s Nawahimapan novel series. This is a qualitative analysis of two fantasy-themed titles, Tutiyaasun and Ekathep. According to the study’s findings, fantasy in books about Tutiyaasun and EkaThep can be classified into three types: fantasy through characters, fantasy through supernatural items, and fantasy scenes. There are two types of characters: those with supernatural powers and those who are supernatural beings. Second are five types of fantasy through supernatural items scenes: namely bows, amulets, poisons, magic blossoms, and magic necklaces. There are two types of fantasy scenes: realistic scenes and fantasy scenes, which communicate the fantasy through the essential elements of the story, such as characters, supernatural objects, and scenes. The author uses Traibhumikatha, or cosmology, as a method to connect cosmology and fantasy. Unlike other book genres, the plot and narrative of this series are unique and engaging.

Keywords ; The fantasy, Nawahimapan novel series, Tutiyaasun and Ekathep

บทนำ

วรรณกรรมแฟนตาซี เป็นวรรณกรรมประเภทหนึ่งที่มีเค้าโครงหรือเนื้อหาเกี่ยวข้องกับเวทมนตร์และเรื่องเหนือจริง มักมีความเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ในยุคกลางของยุโรปหรือมีลักษณะที่แสดงถึงยุคเดียวกันนั้น เช่น สถาปัตยกรรม สิ่งก่อสร้าง เครื่องแต่งกาย หรือเทคโนโลยี โลกแห่งแฟนตาซีมักยอมรับสภาวะเหนือจริงและเวทมนตร์ต่างๆ เหมือนเป็นเรื่องปกติ เส้นเรื่องของนิยายแฟนตาซี คือ ความหลากหลายของโครงเรื่อง และตัวละคร แต่ในความเป็นแฟนตาซีเกินจริงนั้นสิ่งสำคัญที่ผู้อ่านต้องการคือความสมเหตุสมผลของตัวละครแม้จะไม่ใช่คนปกติแต่ต้องมีที่มาที่ไปตามหลักที่มนุษย์เข้าใจได้ (Roongsang, 2011)

วรรณกรรมแฟนตาซีไทยในปัจจุบันได้รับอิทธิพลมาจากวรรณกรรมแฟนตาซีชื่อดังในต่างประเทศ เช่น อภินิหารตำนานนาร์เนีย (Chronicles of Namia) ของ C.S. Lewis เดอะ ลอร์ด ออฟ เดอะ ริงส์ (The Lord of the Ring) ของ เจ.อาร์.อาร์.โทลคีน (J.R.R. Tolkien) เพอร์ซี่ แจ็กสัน (Percy Jackson & the Olympians) ของ ริค ไรออร์แดน (Rick Riordan) แฮร์รี่ พอตเตอร์ (Harry Potter) ของ เจ.เค.โรว์ลิง (Joanne "Jo" Rowling) ที่ได้รับความนิยมอย่างล้นหลามและสามารถครองใจนักอ่านทั่วโลกได้อย่างยาวนาน

ดังที่ ViSate (2011) กล่าวว่า ความสำเร็จของนวนิยายเรื่องแฮร์รี่ พอตเตอร์ (Harry Potter) ของ เจ.เค. โรว์ลิง (Joanne "Jo" Rowling) ส่งผลให้กระแสวรรณกรรมแนวแฟนตาซีกลับมาเป็นที่นิยมอีกครั้ง วรรณกรรมเยาวชนแนวแฟนตาซีจึงได้รับการตีพิมพ์ออกสู่สายตาของนักอ่านมากขึ้นทั้งในรูปแบบของการตีพิมพ์พังงาน แฟนตาซีในอดีตและการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นใหม่ของนักเขียนรุ่นหลัง รวมไปถึงการดัดแปลงวรรณกรรม แฟนตาซีออกมาสู่สายตาโลกในรูปแบบของภาพยนตร์

นวนิยายแฟนตาซีชุด 'นวนิหิมพานต์' เป็นผลงานของนักเขียนนามปากกาอลินา หรือปาริฉัตร ศาลิคุปต์ นักเขียนที่ประสบความสำเร็จในงานเขียนประเภทนวนิยายแนวรักโรแมนติก แนวเหนือจริงหรือ แฟนตาซี นวนิยายชุดนวนิหิมพานต์นี้มีทั้งหมด 6 เล่ม คือ ตรีเนตรทิพย์, ทูตียอสุร, เพชรรากษส, เอกเทพ, วิวาร์พิทยาธร และนิลนาคินทร์ มีเนื้อหาที่เชื่อมโยงเกี่ยวกับจักรวาลวิทยาที่ว่าด้วยองค์ประกอบและความสัมพันธ์

เชื่อมโยงกันของการกำเนิดโลกและสรรพสิ่งทั้งหลายและการผจญภัยที่มีความเหนือจริงและมหัศจรรย์ โดยนำเสนอเรื่องราวของเมืองนวหิมพานต์ดินแดนใหม่ที่เกิดขึ้นมาหลังจากการล่มสลายของ ป่าหิมพานต์และโลกมนุษย์ ตัวละครในเรื่องล้วนมีพลังอำนาจเป็น ผู้วิเศษ เช่น เทพ อสูร รากษส นาค รวมไปถึงสัตว์ในตำนานที่มีลักษณะพิเศษ ฉากและบรรยายกาศในเรื่องมีความพิสดารและแปลกใหม่ โดยผู้แต่งมีกลวิธีสร้างสถานการณ์ที่ทำให้ตัวละครพระเอกกับตัวละครนางเอกได้พัฒนาความรักกัน คือทำให้พระเอกกับนางเอกต้องเดินทางออกจากนวหิมพานต์ไปที่ต่างๆ ทำให้เกิดการผจญภัยซึ่งในระหว่างการเดินทางได้มีพัฒนาความสัมพันธ์จนนำไปสู่ความรักก่อนจะเดินทางกลับไปยังนวหิมพานต์

ในบทความนี้ผู้วิจัยจึงเลือกศึกษานวนิยายเรื่องทวยหิมพานต์ และเอกเทพ ซึ่งเป็นนวนิยายแฟนตาซีในชุด นวหิมพานต์ ที่มีกลวิธีการนำเสนอเนื้อเรื่องได้อย่างแปลกใหม่และน่าสนใจ มีหลายองค์ประกอบในการนำเสนอเรื่องได้อย่างชัดเจนทั้งในด้านของโครงเรื่อง การสร้างปมขัดแย้ง แก่นเรื่อง ตัวละคร ของวิเศษ และฉาก อีกทั้งยังสร้างความมหัศจรรย์และเหนือจริงที่ช่วยสร้างจินตนาการให้กับผู้อ่าน ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาความเป็นแฟนตาซีในนวนิยายชุดนวหิมพานต์เรื่องทวยหิมพานต์ และเอกเทพที่ผู้แต่งได้นำเสนอและสร้างสรรค์ออกมาผ่านองค์ประกอบต่างๆ ของนวนิยาย อันจะเป็นประโยชน์แก่การศึกษานวนิยายแนวแฟนตาซีได้ต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาความเป็นแฟนตาซีในนวนิยายชุดนวหิมพานต์ ของ อลิษา

ขอบเขต

การศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการศึกษาเรื่องความเป็นแฟนตาซีในนวนิยายชุดนวหิมพานต์ของ อลิษาตีพิมพ์โดยสำนักพิมพ์ลูกอุ้งนุ่น ในบทความนี้เลือกจำนวน 2 เรื่อง คือ เรื่องทวยหิมพานต์ (2559) และ เอกเทพ (2559) เพื่อศึกษาความมหัศจรรย์และความเหนือจริงที่ปรากฏผ่านลักษณะแฟนตาซี ได้แก่ ตัวละครของวิเศษ และฉาก

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนวนิยายแฟนตาซี

1. แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับนวนิยายแฟนตาซี

บทความเรื่อง ความเป็นแฟนตาซีในนวนิยายชุดนวนิยายมหิมาพันธ์ ของ อลิษา ผู้วิจัยใช้แนวคิดของนักวิชาการหลายๆ ท่านที่ศึกษาด้านนวนิยายแฟนตาซี ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

Sujjapun (2009) กล่าวว่า วรรณกรรมออนไลน์แนวแฟนตาซีมักได้อิทธิพลจากวรรณกรรมชื่อดังและเกมคอมพิวเตอร์ต่างๆ โดยจะมีเนื้อหาเกี่ยวกับโรงเรียนเวทมนตร์ มีการต่อสู้ระหว่างฝ่ายธรรมะและฝ่ายอธรรม ตัวละครมีความสามารถพิเศษเหนือกว่ามนุษย์ทั่วไป วรรณกรรมแฟนตาซียังมีการแตกออกมาอีกหลากหลายแนว เช่น แนวแฟนตาซีผสมกำลังภายใน แนวดาร์กแฟนตาซี แนวรักข้ามภพ รักข้ามมิติตามไล่ล่า ทะลุมิติหรือเรื่องอาณาจักรในตำนานโดยมักจะเน้นการต่อสู้การฆ่ากันเป็นสำคัญ

Roongsang (2011) กล่าวว่า วรรณกรรมแฟนตาซี เป็นงานศิลปะประเภทหนึ่งที่มีเค้าโครงหรือเนื้อหาเกี่ยวข้องกับเวทมนตร์และเรื่องเหนือจริง เสน่ห์ของนิยายแฟนตาซีคือ ความหลากหลายของโครงเรื่องและตัวละคร ปัจจัยในด้านเนื้อหาและการผูกปมของเรื่องจึงเป็นสิ่งที่ผู้อ่านให้ความสำคัญมาก

Visate (2011) กล่าวไว้ว่า วรรณกรรมแฟนตาซีในยุคปัจจุบันเป็นวรรณกรรมแฟนตาซีสมัยใหม่ได้มีการแทรกประเด็นปัญหาต่างๆ ของสังคมไว้โดยนำเสนอผ่านเนื้อเรื่องที่มีความมหัศจรรย์เพื่อลดทอนความตึงเครียดของปัญหาให้กับผู้อ่านที่เป็นเยาวชน ประเด็นทางสังคมที่กำลังเป็นประเด็นที่ทุกคนในโลกกำลังตื่นตัวและให้ความสนใจอยู่ในขณะนี้คือ ปัญหาสิ่งแวดล้อมซึ่งเป็นปัญหาใหญ่ที่ทำให้โลกและมนุษย์เราเผชิญกับวิกฤตทางธรรมชาติ ตัวอย่างเช่น การเปลี่ยนแปลงทั้งทางภูมิประเทศและภูมิอากาศ ปรากฏการณ์เรือนกระจก หรือแม้แต่ภัยพิบัติทางธรรมชาติ เป็นต้น ประเด็นปัญหาเรื่องสิ่งแวดล้อมจึงเป็นประเด็นหนึ่งที่ปรากฏในวรรณกรรมร่วมสมัย

สรุป นวนิยายแฟนตาซี คือนวนิยายประเภทเหนือจริงที่เกิดจากจินตนาการของผู้แต่ง ตัวละคร ฉาก และเหตุการณ์ต่างๆ มีความมหัศจรรย์ โดยเนื้อเรื่องจะมีการเดินทางผจญภัยและการต่อสู้ของตัวละครจะเต็มไปด้วยอำนาจเวทมนตร์ที่เปี่ยมไปด้วยความน่าพิศวง มีความแปลกใหม่เกิดขึ้นมากมายและจบลงอย่างสุขนาฏกรรม

ผู้วิจัยจะใช้แนวคิดที่เกี่ยวกับนวนิยายแฟนตาซี ซึ่งเป็นการศึกษาความเป็นแฟนตาซีในนวนิยายที่มีความมหัศจรรย์และความเหนือจริงผ่านตัวละคร ฉาก และของวิเศษ รวมถึงเหตุการณ์หรือพฤติกรรม มาเป็นกรอบในการวิเคราะห์ในนวนิยายชุดนวนิพนธ์ ของ อลิษา

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนวนิยายแฟนตาซี

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับนวนิยายแฟนตาซีหรือความเป็นแฟนตาซีในนวนิยาย พบว่าสามารถศึกษาได้ในวรรณกรรมหลายประเภท ทั้งนี้มีตัวบทที่ผู้วิจัยหลายท่านศึกษาไว้ เช่น โลภทัศน์ เรื่องเหนือธรรมชาติ วรรณกรรมสำหรับเด็ก และสื่อสมัยใหม่ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

Hongbinbok and Kongsirira (2018) ศึกษาวิจัยเรื่องโลภทัศน์เหนือธรรมชาติที่ปรากฏในนวนิยายเรื่อง มนต์กาหลง ของหยก บูรพา โดยใช้แนวคิดเกี่ยวกับโลภทัศน์เหนือธรรมชาติเป็นกรอบในการวิเคราะห์ ผลการศึกษาพบว่า โลภทัศน์ที่พบในเรื่องมนต์กาหลง มี 3 ด้าน ได้แก่ ไสยศาสตร์ สิ่งศักดิ์สิทธิ์ และศาสนา ซึ่งด้านไสยศาสตร์มีโลภทัศน์ที่พบ 3 ประเภท คือ คาถาอาคม เครื่องรางของขลัง และฤกษ์ยาม ส่วนโลภทัศน์เกี่ยวกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์ มีโลภทัศน์ที่พบ 2 ประเภท คือ เทพ และร่างทรง สุดท้ายโลภทัศน์เกี่ยวกับศาสนา พบโลภทัศน์ 2 ประเภท คือ กฎแห่งกรรม และบุพเพสันนิวาส จะเห็นได้ว่าการที่ หยก บูรพา ได้นำเอาโลภทัศน์ผนวกกับประสบการณ์ที่เขพบด้วยตนเอง มาสอดแทรกในเนื้อหาของนวนิยายเรื่องนี้ได้อย่างเหมาะสม จึงทำให้นิยายเรื่องมนต์กาหลงเป็นนวนิยายที่มีความเป็นเหนือธรรมชาติและยังคงดำรงอยู่ในสังคมไทย เนื่องจากความเชื่อเหล่านี้ได้ปรับตัวเปลี่ยนแปลงไปพร้อมกับพัฒนาการทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นพลวัต

Yotsorn and Atchariyapaiboon (2020) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องกลวิธีสร้างภาพลักษณ์ตัวละครเหนือธรรมชาติในนวนิยายเรื่องเล่ห์บรรพกาล ของ วรรณวรรณ โดยมุ่งศึกษาภาพลักษณ์และกลวิธีการสร้างภาพลักษณ์ตัวละครเหนือธรรมชาติ จำนวน 4 ตัวละคร ได้แก่ เพลิงฟ้า ศาสตราจารย์อดุล สิตางค์ และปึกบุญ ผลการศึกษาพบว่าภาพลักษณ์ด้านความเหนือธรรมชาติของตัวละคร มีภูมิหลังที่เชื่อมโยงเกี่ยวเนื่องกัน ซึ่งภาพลักษณ์ของตัวละครเหล่านี้มีการสร้างสรรค์ที่สมเหตุสมผล และสมจริงตาม

องค์ประกอบของวรรณกรรม 3 แนวทางหลัก ได้แก่ 1) กลวิธีการสร้างผ่านโครงเรื่องที่มีการดำเนินเรื่องสลับไปมาระหว่างอดีตชาติกับปัจจุบัน 2) กลวิธีการสร้างผ่านฉากเป็นการสร้างฉากให้มีความลึกซึ้งน่ากลัวซึ่งนำเสนอผ่านฉากเหตุการณ์ในยุคสมัยทวารวดี ยุคสมัยรัชกาลที่ 5 รวมทั้งยุคสมัยปัจจุบัน และ 3) กลวิธีการสร้างผ่านบทสนทนา ที่ทำให้เห็นลักษณะพฤติกรรมความเหนือธรรมชาติของตัวละครได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

Linitda (2017) ศึกษาวิจัยเรื่อง วรรณกรรมแฟนตาซีชุด เซวิน่า มหานคร แห่งมนตรา: การวิเคราะห์โครงเรื่องและกลวิธีการนำเสนอโครงเรื่อง โดยจะศึกษาองค์ประกอบที่สำคัญคือ โครงเรื่องและกลวิธีการนำเสนอโครงเรื่อง ผลการศึกษาพบว่า โครงเรื่องมีความขัดแย้งภายในและความขัดแย้งภายนอก รูปแบบของโครงเรื่องประกอบไปด้วยการเริ่มเรื่อง การดำเนินเรื่อง จุดวิกฤตของเรื่อง จุดคลี่คลายของเรื่อง และจุดจบของเรื่อง โครงเรื่องรองแบบเสริมถูกนำมาใช้เพื่อแสดงรายละเอียดต่าง ๆ ของตัวละครและเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้อง ส่วนกลวิธีการเล่าเรื่องใช้การเล่าเรื่องแบบผู้แต่งเป็นผู้เล่าเอง กลวิธีการดำเนินเรื่องที่ใช้มีทั้งแบบเรียงตามการเดินของเข็มนาฬิกาหรือปฏิทิน และแบบเรียงลำดับเหตุการณ์ กลวิธีการสร้างความสนใจประกอบไปด้วยการใช้ความกระหายใคร่รู้ การใช้ลางบอกล่วงหน้า และการใช้เหตุการณ์ประจวบเหมาะหรือเหตุบังเอิญ และกลวิธีการจบเรื่องจบอย่างสมบูรณ์ มีความสุข คลี่คลายปมให้ที่น่าสนใจให้โครงเรื่องโดยรวมได้เป็นอย่างดี แสดงให้เห็นความสามารถของผู้เขียนในการกำหนดโครงเรื่องให้มีความซับซ้อนและดำเนินเรื่องได้อย่างน่าสนใจ

Chimpleewat and Amratisha (2021) ศึกษาวิจัยเรื่อง ความรุนแรง และความตายในแฟนตาซีกับการขัดเกลาเยาวชน: กรณีศึกษานวนิยายเยาวชนชุด การิน ปริศนาคดีอาถรรพ์ โดยเลือกตอน “ความลับของกระจกเงา” ซึ่งแต่งโดย อัยย์ เป็นข้อมูลหลักในการวิเคราะห์ พบว่า ผู้แต่งสร้างความแฟนตาซีที่มีลักษณะโหดร้าย รุนแรงและเกี่ยวกับความตาย เพื่อแสดงให้เห็นอันตรายของการดำเนินชีวิตตามความปรารถนาส่วนตนได้อย่างชัดเจน โดยสร้างตัวละครแฟนตาซีที่มีความโหดเหี้ยมเพื่อแสดงให้เห็นถึงจิตสำนึกที่ยากแก่การควบคุม สร้างฉากแฟนตาซีที่เต็มไปด้วยความรุนแรงและความตาย เพื่อสะท้อนความหวาดกลัวของสังคม จะเห็นว่าความรุนแรงและความตายในแฟนตาซีมีประโยชน์ มีบทบาทสำคัญในการขัดเกลาตัวละครเอกให้เป็นเยาวชนที่ดีตามข้อกำหนดของสังคมเพื่อให้ภาพเยาวชนต้นแบบแก่ผู้อ่านในวัยเดียวกัน

Siengkiw and Somsriploiy (2021) ศึกษาวิจัยเรื่อง การผลิตซ้ำความเชื่อเรื่องผีและอำนาจเหนือธรรมชาติผ่านตัวละครเอก “เตีร์ด” ในนวนิยายวายออนไลน์เรื่อง “Y-DESTINY หรือเป็นที่พรหมลิขิต” ในฐานะสื่อวัฒนธรรมประชาานิยมศึกษาตัวบทจากนวนิยายทั้งหมด 28 ตอน พบว่า ที่มาของความเชื่อเรื่องผีและอำนาจเหนือธรรมชาติในนวนิยายเรื่องนี้มาจากความเชื่อเรื่องลักษณะประจำวันเกิดซึ่งเป็นแก่นสำคัญของเรื่อง ผู้เขียนจึงสร้างเนื้อเรื่องและเหตุการณ์ในเรื่องให้สอดคล้องกับลักษณะนิสัยของตัวละครเอก รวมทั้งใช้ความเชื่อเรื่องผีมาสร้าง “พรหมลิขิต” ที่เหนือธรรมชาติให้กับตัวละคร ส่วนประเด็นการผลิตซ้ำพบว่าผู้เขียนได้นำความเชื่อเรื่องผีและอำนาจเหนือธรรมชาติมาผลิตซ้ำใน 5 ประเด็น ได้แก่ 1) การผลิตซ้ำความเชื่อเรื่องลักษณะของผี 2) การผลิตซ้ำความเชื่อเรื่องความสามารถของผี 3) การผลิตซ้ำความเชื่อเรื่องร่างทรง 4) การผลิตซ้ำความเชื่อเรื่องการเล่นผีด้วยแก้ว และ 5) การผลิตซ้ำความเชื่อเรื่องภพชาติ

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับความเป็นแฟนตาซีนั้น พบว่าสามารถศึกษาได้จากตัวบทวรรณกรรมหลายประเภทที่แสดงภาพรวมของการสร้างสรรค์นวนิยายแนวแฟนตาซีที่แปลกใหม่และน่าสนใจ ทั้งเรื่องของโลกทัศน์ เรื่องเหนือธรรมชาติ วรรณกรรมสำหรับเด็ก และสื่อสมัยใหม่ ซึ่งมีประเด็นในการศึกษาเกี่ยวกับความเป็นแฟนตาซี คือ ตัวละคร ของวิเศษ และฉาก ผู้วิจัยจะนำองค์ความรู้เหล่านี้มาประยุกต์ใช้ในงานวิจัยการศึกษาความเป็นแฟนตาซีในนวนิยายชดุนวหิมพานต์ ของ อลิษา

ระเบียบวิธีการวิจัย

การศึกษาเรื่องความเป็นแฟนตาซีในนวนิยายชดุนวหิมพานต์ ของ อลิษาเป็นการศึกษาวิจัยแบบเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ซึ่งมีวิธีการดำเนินการศึกษาดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนวนิยายแฟนตาซี
2. เก็บรวบรวมข้อมูลจากตัวบทวรรณกรรมประเภทนวนิยายแฟนตาซีชดุนวหิมพานต์ ประพันธ์โดย อลิษา โดยบทความนี้ผู้วิจัยเลือกศึกษาจำนวน 2 เรื่อง คือ ทุติยอสูร และเอกเทพ

3. วิเคราะห์ข้อมูลและอภิปรายผลการศึกษา

3.1 วิเคราะห์ความเป็นแฟนตาซีในนวนิยายชุดนวนิหมพานต์ของ อลินา เพื่อให้เห็นถึงความมหัศจรรย์และเรื่องเหนือจริงตามองค์ประกอบของความเป็นแฟนตาซี สามารถแบ่งได้เป็น 3 ลักษณะ คือ ความเป็นแฟนตาซีผ่านตัวละคร ความเป็นแฟนตาซีผ่านของวิเศษ และความเป็นแฟนตาซีผ่านฉาก

3.2 สรุปและอภิปรายผล

ผลการวิจัย

นวนิยายแฟนตาซีชุดนวนิหมพานต์ ประพันธ์โดย อลินา คือ เรื่องทุติยอสูร เป็นเรื่องราวความรักของอสูรพิถยารและเทพีสาวินิที่ได้รับการยกย่องว่าเป็นเทพที่มีความงดงามที่สุดในนวนิหมพานต์ เนื่องจากความรักข้ามเผ่าพันธุ์ของเทพและอสูรเป็นเรื่องที่ยอมรับไม่ได้มาเจ็ดร้อยกว่าปี เนื่องจากเทพยึดมั่นถือมั่นในสายเลือดบริสุทธิ์และมีความทะนงในสายเลือดเพราะเป็นชนชั้นที่สูงกว่าอสูรมาตั้งแต่อาศัยอยู่ในป่าหิมพานต์ ความขัดแย้งของเทพและอสูรเกิดจากการแบ่งการปกครองในนวนิหมพานต์ เทพเป็นผู้ปกครองและอสูรเป็นผู้ดูแล ดังนั้นผู้ปกครองทั้งสองฝ่ายจึงมีความเท่าเทียมกัน เทพจึงมีอคติต่ออสูรว่าเคยเป็นเผ่าพันธุ์ต่ำศักดิ์ต่ำกว่าก่อนการล่มสลายของโลก ในคืนวิวาทของบรอสูรและมหาเทวีมีผู้ประสค์ร้ายขโมยไข่มุกนรจากเมืองอุดรพนามาวางไว้ในสวนของปราสาทอสูรเพื่อต้องการให้เกิดความโกลาหลในเมืองนวนิหมพานต์ พิถยารและสาวินิเป็นผู้พบเจอนำไปคืนแก่เผ่าพันธุ์กัณร ตัวละครทั้งสองจึงมีโอกาสได้ใกล้ชิดและแลกเปลี่ยนความคิดซึ่งกันและกัน ทำให้ความปรารถนาเรื่องความรักเกิดขึ้นจากหัวใจสองดวงที่ตรงกัน และเรื่องเอกเทพ เป็นเรื่องราวความรักของอสูรปราชญ์ผู้ประกาศตัวเป็นศัตรูกับเทพอย่างเปิดเผย เธอรักในการทำสวน ผู้เปี่ยมไปด้วยความงาม แต่ได้ความงดงามอสูรย์มีความลับที่เลวร้ายที่ไม่รู้ว่าสิ่งที่เป็นคือพรหรือคำสาปรู้เพียงว่าความลับนั้นจะทำให้หล่อนอยู่อย่างโดดเดี่ยวไปชั่วชีวิต กับ คิวณฤดี บรเทพผู้เย็นชาและมารยาทงาม เทพีทั่วหิมพานต์ขนานนามว่า หัวใจศิลา เพราะเย็นชาเหมือนศิลาไม่เคยสนใจเทพองค์ใด เพราะเขาได้มอบให้กับปราชญ์ไปแล้ว วันหนึ่งทั้งสองได้ถูกลักพาตัวไปยังเกาะเมืองอกแตกเกาะต้องห้ามที่ทำให้ทั้งเทพและอสูรเสื่อมทั้งพลังและ

อำนาจมนตร์ ชำร่วยทั้งสองยังคงถูกตามไล่ล่าจากศัตรูเก่าอย่างอดิศร บทเทพคือนฤบดีและอสุรีปารวดีจะต้องร่วมมือกันเอาชีวิตรอด ทำให้เกิดเป็นความรักขึ้นระหว่างการเดินทางที่แสนยากลำบากในเมืองอกแตก

การศึกษาเรื่องความเป็นแฟนตาซีในนวนิยายชุดนวนิยายชุดสั้นของ อลิษา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเป็นแฟนตาซีในนวนิยายชุดนวนิยายชุดสั้นของ อลิษา โดยศึกษาตามกรอบแนวคิดความเป็นแฟนตาซี ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยออกเป็น 3 ลักษณะ ได้แก่ ความเป็นแฟนตาซีผ่านตัวละคร ความเป็นแฟนตาซีผ่านของวิเศษ และความเป็นแฟนตาซีผ่านฉาก ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. ความเป็นแฟนตาซีผ่านตัวละคร

ความเป็นแฟนตาซีผ่านตัวละคร ในนวนิยายเรื่องทุดิยอสูร และเอกเทพ จากการศึกษาพบว่าผู้แต่งนำตัวละครจากไตรภูมิภคที่มีควมวิจิตรมาสร้างให้มีความแปลกใหม่ มีหลายลักษณะทั้งประเภทมนุษย์ มนุษย์ และสัตว์วิเศษที่มีลักษณะพิเศษและเหนือธรรมชาติ สามารถแบ่งออกได้ 2 ประเภท ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1.1 ตัวละครที่มีพลังวิเศษ

ตัวละครที่มีพลังวิเศษในเรื่องทุดิยอสูรและเอกเทพ จากการศึกษาพบในตัวละครเทพ และอสูร ที่ได้รับพลังวิเศษจากนวนิยายชุดสั้น มีพลังอำนาจวิเศษสามารถใช้เวทมนตร์ได้ตั้งใจปรารถนา ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1.1.1 เทพ เป็นตัวละครที่ไม่แก่แต่มีรูปลักษณ์คงเดิมจนกว่าจะหมดอายุขัย มีพลังวิเศษที่ได้รับจากนวนิยายชุดสั้นในเรื่องทุดิยอสูร เทพีสาวิณี มีพลังวิเศษวิเศษ คือ เป็นผู้เยียวยา ดังตัวอย่าง

“ฉันไม่ใช่หมอ...ฉันเป็นนักธุรกิจ” สาวิณีรีบปฏิเสธ

‘เธอเป็นนักธุรกิจและผู้เยียวยา เหมือนที่คุณฟ้าบอก... วันนั้นที่โรงพยาบาลเธอคงไม่ใช่แค่เสนอให้เพื่อนคุณฟ้าออกแบบเสื้อผ้าให้ แต่ยังช่วยจับมือทำให้เธอหายเร็วขึ้น’

‘จริงหรือนี่ ทำไมฉันไม่รู้ตัวเลยละ’ ”

(Tutiyaasun, 2015: 237)

จากตัวอย่าง เทพีสาวฉวี เป็นนักรุกิจและเป็นเทพีผู้เยียวยาหรือหมอเหมือนที่คณพ้าได้บอกไว้ที่โรงพยาบาล สาวฉวีสามารถรักษาการเจ็บป่วยได้เพียงแค่มัดส่มือผู้ป่วยก็จะทำให้หายเร็วขึ้น

1.1.2 อสุร เป็นตัวละครไม่แก่แต่มีรูปลักษณ์คงเดิมจนกว่าจะหมดอายุขัย มีพลังวิเศษที่ได้รับพรจากนวมิมพานต์ สามารถใช้เวทมนตร์คาถาได้ ยกตัวอย่างในเรื่องเอกเทพ ปาราวตี มีพลังไฟและได้รับพรให้เป็นผู้ที่มีความสามมารถเหนือเทพ เวลาโกรธจะกลายเป็นยักษ์ฉวี ดังตัวอย่าง

“ทันทีที่ดวงตาที่สามเปิดออก ร่างของปาราวตีก็เปลี่ยนไปทันที เหมือนกายหล่อนสูงขยายกว้างขึ้น ผมดำที่เคยเป็นลอนคลื่นสลายกลับฟองฟู ไหวระริกราวกับมีชีวิต ลิ่นแดงสดแลบออกมาอย่างประหลาด ริมฝีปากสดปลั่งราวทาด้วยโลหิตแผ่สะกว้าง ใบหน้าดำมึนทึงนำหวาดกลัว”

(Ekathep, 2016: 62)

จากตัวอย่าง ปาราวตี เมื่อโกรธจะกลายเป็นยักษ์ฉวีที่มีฤทธิ์มาก รูปลักษณ์น่าเกลียดน่ากลัว มีตาที่สาม ร่างกายขยายออกใหญ่โต ผมสีดำที่เคยสะสวยกลายเป็นฟู ลิ่นยาวแดงอย่างประหลาด ริมฝีปากสีแดงสด ใบหน้าดำนำหวาดกลัว อันเป็นรูปลักษณ์ที่เปลี่ยนแปลงเนื่องจากอารมณ์โกรธ

1.2 ตัวละครสัตว์วิเศษ

ตัวละครสัตว์วิเศษที่พบในนวนิยายเรื่องทุติยอสุรและเอกเทพผู้แต่งมีกลวิธีการสร้างตัวละครตามแบบไตรภูมิภคที่อาศัยในป่าหิมพานต์ ซึ่งตัวละครจะมีคุณสมบัติและความพิเศษที่ไม่ธรรมดา ดังตัวอย่าง

1.2.1 กิณร เป็นตัวละครสัตว์วิเศษ มีรูปลักษณ์คือ ครึ่งคนครึ่งนกอาศัยอยู่ในป่าทางเหนือที่อุดมสมบูรณ์นามว่าอูตรพนา เป็นเผ่าพันธุ์ที่ดุร้ายและแยกตัวออกมาเป็นเอกเทศ ไม่ขึ้นกับการปกครองส่วนกลาง ไม่ยอมรับการปกครองของบรรพและบรรอสุร และรักเผ่าพันธุ์ของตน ดังตัวอย่าง

“ไซของแท้แน่นอน ไซทองเสียด้วยรู้ใหม่ว่ามันหมายความว่าอย่างไร มันหมายความว่าไซใบนี้มันไม่ควรจะอยู่ที่นี้ มันควรอยู่อูตรพนา ท่ามกลางการดูแลอย่างดีของพ่อแม่เจ้าไซใบนี้”

(Tutiyaasun, 2015: 16 – 17)

จากตัวอย่าง เทพีสาวฉวีและพิทยารบปไชยกินรินในสวนของปราสาทสุรินคีนงานวิวาท์ของบรอสูร์และมหาเทวี พิทยารบบอกว่าไชยนี้ไม่ควรจะอยู่ที่นี้ ควรจะอยู่ที่เมืองอุดรพนาท่ามกลางการดูแลของพ่อและแม่ที่รักและห่วงแหนลูกของตน

1.2.2 **ตุรงค์ปักษิน** เป็นตัวละครสัตว์วิเศษ มีรูปลักษณ์ คือ ม้าที่มีปีกและหางเหมือนนก ดังตัวอย่าง

“เสียงกระพือปีกก่อนที่สัตว์หิมพานต์ที่มีลักษณะเหมือนม้าขนสีขาวเป็นประกาย แต่มีปีกและหางเหมือนนก กีบ ขนคอกและหางเป็นสีดำลึบราวกับนิล”

(Tutiyaasun, 2015: 103)

จากตัวอย่าง เป็นการบรรยายถึงลักษณะของ ตุรงค์ปักษิน สัตว์วิเศษที่เป็นม้ามีปีกและหางเหมือนนก มีกายสีขาวบริสุทธิ์ ส่วนขนคอก กีบ และหางมีสีดำสนิทราวกับนิล

1.2.3 **นรสิงห์** เป็นตัวละครสัตว์วิเศษ มีรูปลักษณ์ คือ มีร่างกายท่อนล่างเป็นมนุษย์และร่างกายท่อนบนเป็นสิงโต มีความเชี่ยวชาญในการแกะรอยและการล่า ดังตัวอย่าง

“ไม่มีใครสนใจผู้ติดตามตัวใหญ่ผมสีทองแบบเขา ผมสีทองคงไม่ใช่เรื่องแปลกที่นี่ เพราะเขาเห็นคนพื้นเมืองหลายคนมีสีผมใกล้เคียงกับเขา แต่คงไม่มีใครได้ทำเป็นกรงเล็บสัตว์ร้ายอย่างเขาเป็นแน่ เมื่อแน่ใจว่าผู้คนในดินแดนใหม่ไม่รู้เรื่องเขา บางทีอาจจะไม่รู้ด้วยซ้ำว่านรสิงห์มีอยู่จริง...ภวคค์ก็มั่นใจขึ้นจนขีดหน้าสูงได้อย่างล่ำพอง”

(Ekathep, 2015: 163)

จากตัวอย่าง เป็นการบรรยายลักษณะของตัวละครที่เป็นนรสิงห์ครั้งคนครั้งสัตว์ มีผมสีทองมีเท้าเป็นกรงเล็บสัตว์ ภวคค์ ได้เดินทางมาเกาะเมืองออกแต่ที่คนพื้นเมืองมีสีผมใกล้เคียงกับเขาและผู้คนไม่รู้จักนรสิงห์และอาจไม่รู้ว่ามีอยู่จริง เขาจึงมั่นใจและไม่รู้สึกแปลกแยกต่อรูปลักษณ์มนุษย์ของตนเอง

การศึกษาความเป็นแฟนตาซีผ่านตัวละครในนวนิยายชุด นวหิมพานต์เรื่องทุติยอสูร และเอกเทพ พบว่า ตัวละครมีความสอดคล้องกับไตรภูมิภค ตัวละครเทพ และอสูร เป็นตัวละครที่ไม่ธรรมดามีคุณลักษณะที่พิเศษ เช่น มีพลังไฟ มีเวทมนตร์คาถา และมีอาวุธวิเศษ ส่วนสัตว์วิเศษกินนร นรสิงห์ และดุรงค์ปักษิณ เป็นตัวละครที่วิจิตรและพิสดาร สร้างความมหัศจรรย์ให้แก่คุณลักษณะเหนือธรรมชาติ ของตัวละครเหล่านี้เด่นชัดขึ้น

2. ความเป็นแฟนตาซีผ่านของวิเศษ

ความเป็นแฟนตาซีผ่านของวิเศษ ในนวนิยายเรื่องทุติยอสูรและเอกเทพ จากการศึกษาพบว่าเป็นของวิเศษที่ไม่สามัญธรรมดาและมีลักษณะที่โดดเด่นเป็นพิเศษ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

2.1 ของวิเศษ

จากการศึกษาของวิเศษในนวนิยายเรื่องทุติยอสูรและเอกเทพ พบของวิเศษทั้งหมด 5 อย่างคือ พระขรรค์ ธนู ยาพิษ ดอกไม้วิเศษ และสร้อยวิเศษ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

2.1.1 ธนู

ธนู เป็นอาวุธประจำกายของพิทยาธรที่สร้างขึ้นราว เจ็ดร้อยกว่าปีก่อนหิมพานต์จะล่มสลาย มีลักษณะคันใหญ่ลูกธนูเป็นหัวเพชรที่คม ราวกับเพชร มีการร้อยเวทย์มนตร์ทำให้อาวุธมีความแข็งแกร่ง ใช้ในการปกป้องและ คุ้มภัยจากอันตราย ดังตัวอย่าง

“ภายในห้องโถงกว้างเจียบสนิท เจียบจนเหมือนได้ยินเสียง เลือดที่แดงสดหลังทะลั๊กหัวใจของกินนราหนุ่ม แต่ในวินาทีเดียวที่พิทยาธรรดธนูในมือ ลงก่อนยกขึ้นพนมเพื่อส่งอาวุธคู่กายกลับไป เสียงกินนรทั้งหลายก็ตั้งกระหึ่มขึ้นราวกับ ผึ้งแตกรัง”

(Tutiyaasun, 2015: 263)

จากตัวอย่าง พืชยาสูบใช้ธนูอาวุธพิเศษคู่กายสังหารองค์ราชันของเหล่ากษัตริย์ หลังจากนั้นจึงพนมมือรำยมนตร์เพื่อส่งอาวุธพิเศษกลับไปท่ามกลางความแตกตื่นของกษัตริย์ แสดงให้เห็นถึงความวิเศษของอาวุธที่เจ้าของสามารถเรียกใช้ได้ตามต้องการ

2.1.2 ยาพิษ

ยาพิษหิมาลัย เป็นยาพิษร้ายแรงมีฤทธิ์ทำให้ร่างกายเย็นลงจนร่างกายหยุดการทำงาน ดังตัวอย่าง

“นางน่าจะโดนพิษหิมาลัยเข้าไม่เคยเห็นเหมือนกันแต่ข้าเคยอ่านในตำรา อาการหนาวปากสั่น ตัวขาวแต่ปลายนิ้วแดงจนม่วงอย่างนี้คงไม่ผิดหรอก เขาว่าพิษนี้ร้ายนัก เมื่อเข้าร่างจะทำให้น้ำในร่างกายเย็นลงจนร่างกายหยุดการทำงาน”

(Tutiyaasun, 2015: 231 - 232)

จากตัวอย่าง กษัตริย์เนตรดาวโดนพิษหิมาลัยที่มีฤทธิ์ร้ายแรงทำให้ร่างกายหนาวเย็นปากสั่น พิษจะกระจายเข้าสู่ร่างกายอย่างรวดเร็วและแข็งตายในที่สุดวิธีการแก้พิษชนิดนี้ คือ การนำพริกที่มีฤทธิ์ร้อนมาคั้นแล้วบีบเข้าปาก ดังตัวอย่าง

“บีบน้ำพริกออกมาสมน้ำอุ่นหยุดเข้าปากเนตรดาวสาววิเศษบอกอย่างมั่นใจ หลอนไม่รู้ว่าจะไม่ถึงรู้ เพียงแค่ ‘รู้’ ว่าควรทำแบบนั้นส่วนพริกที่เหลือคั้นเอาน้ำให้ได้มากที่สุดเอามานวดมือเท้า ร่างกายพอหนาวมือเท้าจะเย็นก่อนถ้าเราทำให้อุ่นไว้เนตรดาวก็น่าจะรอด”

(Tutiyaasun, 2015: 235)

จากตัวอย่าง เมื่อเทพีสาววิเศษบีบน้ำพริกมาสมน้ำอุ่นหยุดเข้าปากเนตรดาว และนำพริกส่วนที่เหลือนวดมือเท้า จนอาการเธอดีขึ้นในที่สุด จะเห็นได้ว่าสรรพคุณของพริกคือความร้อนที่ช่วยชะลอพิษร้ายได้อย่างน่าประหลาด

2.1.3 ดอกไม้วีเศษ

ดอกหญ่หิมพานต์ เป็นดอกไม้ที่หายาก มีกลิ่นหอมสดชื่น บานทนได้ถึงเจ็ดวัน มีฤทธิ์คุ้มกันมีสรรพคุณใช้ถอนพิษร้าย ซึ่งเป็นคุณสมบัติที่แปลกที่ซ่อนอยู่ภายในดอกไม้ชนิดนี้ ดังตัวอย่าง

“หญัทยัหึมพานต์ปกป้องท่านอยู่ แต่การขอบกลึบม้วนลงอย่างนั้นแสดงว่าท่านเทพีต้องลั่มผัสพิษมา พลังหญัทยัหึมพานต์ที่คู้มกันอยู่สูญเสัยไปเล็กน้อยทำให้กลึบมีรอยแบบนั้น พึษไม่แรงนะเจ้าคะ ถ้าเป็นพึษแรงแบบพึษพ่นเพ็อนพึษที่ทำให้ละสังขารได้ในเวลาเล็กน้อย กลึบดอกจะใหม่เกรัยมมากกว่านี้”

(Tutiyaasun, 2015: 378)

จากตัวอย่าง เทพีสาวฉนิโตนพึษจากการวางยาในซาขิงแต่ดอกไมหญัทยัหึมพานต์ช่วยปกป้องเทพี พลังที่คู้มกันอยู่สูญเสัยไปเพียงเล็กน้อยจะเห็นได้จากกลึบมีรอยเป็นพึษที่ไม่แรง ถ้าเป็นพึษร้ายแรงกลึบดอกจะใหม่มากกว่านี้แสดงให้เห็นถึงคุณสมบััติวิเศษของดอกไม้ชนิดนี้

2.1.4 พระชรรค์

พระชรรค์เป็นอาวุธประจำกายของคิวนฤบดี สร้างขึ้นในป่าหึมพานต์ มีลักษณะคล้ายดาบ มีคมสองด้าน ตรงกลางคอด เปล่งประกายระยิบระยับราวกับทำจากเพชร ดังตัวอย่าง

“อติรุปลั้วงกระเป่าหึบยาหลวงตาที่ใช้เส็ดของบรเทพเป็นส่วนผสมออกมาจากนั้นก็อัดมนตร์บังคับให้ยาพุ่งไปแตกตัวระเบิดใส่ราชันเทพ เทพหนุ่มยกพระชรรค์ขึ้นกันัน ใช้อำนาจของอาวุธประจำกายตัดและสยบยาไม่ให้พุ่งกระจายเข้าสู่ตัว จากนั้นก็ตัวเข้ารุกไล่อติศรด้วยความเยือกเย็นที่แฝงความอำมหิตอยู่เต็มเปี่ยม”

(Ekathep, 2016: 459)

จากตัวอย่าง เป็นตอนที่บรเทพคิวนฤบดีต่อสู้กับอติศร เขาหึบยาที่มีเส็ดเป็นส่วนผสมจากนั้นร้ายมนตร์โดยพุ่งให้ยาระเบิดใส่บรเทพ เขาจึงยกพระชรรค์ขึ้นกันันใช้อำนาจวิเศษของอาวุธตัดและสยบยาไม่ให้ยาพุ่งเข้าตัวเขา จากนั้นก็เข้ารุกเข้าต่อสู้ด้วยความเยือกเย็นที่แฝงไปด้วยความอำมหิต จะเห็นได้ว่าพระชรรค์มีอำนาจต้านทานเวทมนตร์ของศัตรูและช่วยปกป้องเจ้าของเป็นอย่างดี

2.1.5 ยาพิษ

ยาพิษเทพธิดาหึมะขาว เป็นยาพิษที่สกัดอย่างดีทั้งกลิ่นและรส มีฤทธิ์ทำให้ผู้ที่ได้รับพึษได้รับความเจ็บปวด ร่างกายกระตุก ตาดำหดเห็นเพียงตาขาว ปากเป็นสีเข้ม ปลายเล็บสีม่วง มือเท้าชาและหนัก ดังตัวอย่าง

“จอห์นวางมือจากถุงและเริ่มรู้สึกวุ่นวายว่า มือสั่นทรงตัวไม่อยู่ ชายหนุ่มตกใจนึกว่าฤทธิ์ยาสลบของตัวเองเข้าให้โดยบังเอิญ เขาพยายามหาตัวช่วย น้ำ...ห้องน้ำ... ก้าวขา...เดินสิ...แต่ทำไมแขนขาหนักอึ้งเหมือนตะกั่วเพียงแค่ว่าได้สอง สามก้าวเขาก็ล้มลง มือเท้าชา กล้ามเนื้อทุกมัดกระตุก ในกระเพาะเหมือนมีการบีบรัด อย่างรุนแรง”

(Ekathep, 2016: 289)

จากตัวอย่าง จอห์นเปิดผ้าเจอแอปเปิ้ลที่มียาพิษเขาจึง กัดไปคำหนึ่ง จากนั้นก็เริ่มรู้สึกวุ่นวายว่า มือสั่นและทรงตัวไม่อยู่ เขาตกใจนึกว่าเป็นเพราะ ฤทธิ์ยาสลบของตนเอง เขาพยายามหาตัวช่วยแต่พิษนั้นร้ายแรงจนก้าวขาไม่ออก มือเท้าชา กล้ามเนื้อกระตุกในกระเพาะมีการบีบอัดอย่างรุนแรง จะเห็นได้ว่า ยาพิษ เทพธิดาหิมะขาวได้แสดงอำนาจที่ร้ายแรงทำให้ผู้ที่ได้รับพิษตายในเวลาทีรวดเร็ว

2.1.6 สร้อยวิเศษ

สร้อยกำราบพลัง คือ สร้อยลูกปัดแก้วมีแปดเม็ด แวววาว เป็นสมบัติตกทอดสืบต่อกันหลายชั่วรุ่น มีคุณสมบัติกำราบพลังอสูร ทำให้อสูรที่มี ฤทธิ์เดชไร้ซึ่งเวทมนตร์และพลังใดๆ ดังตัวอย่าง

“อันที่จริงเชือกขนาดปลายนิ้วก็อวบแบบนี้ไม่คณนามืออสูร ชื่นสูงแม้แต่น้อย แค่ว่ายมนตร์บทเดียวเชือกก็คลายออกมาได้แต่...คำนี้คำเดียว... แต่อำนาจของสร้อยกำราบพลังที่ซ่อนอยู่เหนือเชือกก็พลังอสูรไว้นั้นหมดสิ้น ทำให้ถอด ออกไม่ได้”

(Ekathep, 2016: 2)

จากตัวอย่าง อสุรีปาราวตี ไม่สามารถใช้เวทมนตร์แกะเชือก ที่มือได้ เพราะสวมสร้อยกำราบพลังอสูรที่สามารถกักพลังไว้นั้นหมดสิ้นทำให้ถอดเชือก ไม่ได้ แสดงให้เห็นถึงอำนาจของสร้อยที่สามารถกำราบพลังอสูรได้เป็นอย่างดี

จากการศึกษาความเป็นแฟนตาซีผ่านของวิเศษในนวนิยาย ชุดนวนิพนธ์เรื่อง ทูตียอสูรและเอกเทพ พบว่า ของวิเศษเป็นองค์ประกอบสำคัญ ที่แสดงให้เห็นถึงความเป็นแฟนตาซีของนวนิยายชุดนวนิพนธ์เรื่องทูตียอสูรและ เอกเทพ เนื่องจากของวิเศษเหล่านี้มีลักษณะที่พิเศษและโดดเด่นเป็นสิ่งที่ช่วยให้อัตลักษณ์ เอกในเรื่องสามารถปฏิบัติภารกิจสำเร็จหรือเอาชนะความชั่วร้ายได้

3. ความเป็นแฟนตาซีผ่านฉาก

ความเป็นแฟนตาซีผ่านฉากในนวนิยายเรื่องทูตียอสุร และเอกเทพ จากการศึกษาพบว่า ฉากที่สร้างความเป็นแฟนตาซีเป็นฉากที่มีทั้งความสมจริงและฉากแฟนตาซีที่มีความมหัศจรรย์ในโลกของจินตนาการมากกว่าฉากที่มีอยู่ในโลกแห่งความเป็นจริงซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

เรื่องเอกเทพ จากการศึกษาฉาก พบว่า ผู้แต่งใช้กลวิธีการสร้างฉากเป็นฉากที่มีทั้งความสมจริงเป็นการบรรยายลักษณะของอาคารบ้านเรือนของชาวเกาะเมืองอกแตก ดังตัวอย่าง

“บ้านเรือนที่นี้ก็สร้างแบบเก่า เรียบง่ายไม่ซับซ้อน และเพราะเกาะนี้ยังเผชิญหน้ากับพายุและแผ่นดินไหวอยู่บ่อยครั้งจึงไม่มีการก่อสร้างอาคารสูง บ้านหรือสำนักงานสร้างสูงสุดอยู่สามชั้นและสร้างแบบโปร่ง ถ้าเป็นบ้านพักอาศัยวัสดุที่ใช้ก็จะเป็นพวกใบไม้ อีฐแดง หินกาบ เปลือกหอยเล็ก ๆ ที่ผสมในตวัปฐนประสานแล้วขัดออกให้เห็นลายสวยงาม”

(Ekathep, 2016: 159)

จากตัวอย่าง เป็นการบรรยายบ้านเรือนเมืองเกาะเมืองอกแตกที่บ้านเรือนมีสภาพดั้งเดิมแบบเก่าที่เรียบง่ายไม่ซับซ้อน เพราะเกาะนี้ต้องเผชิญกับพายุและแผ่นดินไหวอยู่บ่อยครั้ง จึงไม่นิยมสร้างอาคารสูง บ้านหรือสำนักงานสร้างแบบโปร่งมีความสูงสุดสามชั้น ถ้าเป็นบ้านพักใช้วัสดุที่เรียบง่าย ใ้ใบไม้ อีฐ หิน เปลือกหอย ที่ผสมในปูนแล้วจึงขัดออกให้สวยงาม แสดงให้เห็นว่าเป็นการสร้างฉากที่สร้างขึ้นเพื่อช่วยสร้างบรรยากาศของเรื่องให้น่าติดตาม

เรื่องทูตียอสุร จากการศึกษาพบว่า ผู้แต่งใช้กลวิธีการสร้างฉากแฟนตาซีเป็นฉากที่อยู่อาศัยของกินนรให้มีความคล้ายกับฉากที่บรรยายไว้ในไตรภูมิภคกาดังตัวอย่าง

“เรือนนฤบาลเป็นเรือนไม้ขนาดใหญ่ที่สร้างโดยมีไม้สูงตรงเสียดฟ้าสิบสองต้นต่างเสา ต้นไม้แต่ละต้นห่างกันเกือบหนึ่งเส้น ขนาดของเรือนที่เป็นรูปทรงประหลาดแต่งงดงามจึงกว้างใหญ่แทบจะเรียกว่าเทียบเท่าขนาดปราสาทอสูรเลยทีเดียว แลมหูทุกช่องประตูของเรือนยังมีทางเดินเชื่อมไปยังเรือนหมู่เล็กหมู่น้อยที่กระจายอยู่ตามไม้ใหญ่ต่าง ๆ มองคล้ายใยแมงมุมขนาดใหญ่ที่ทำจากไม้”

(Tutiyaasun, 2015: 104 - 105)

จากตัวอย่าง เป็นการบรรยายลักษณะของเรือนนฤบาลว่าเป็นเรือนไม้ขนาดใหญ่สูงเสียดฟ้าลิบสองต้น ต้นไม้แต่ละต้นห่างกันเกือบหนึ่งเส้น ขนาดของเรือนเป็นรูปทรงที่แปลกแต่งดงามกว้างใหญ่เทียบเท่าปราสาทสูง ประตูของเรือนมีทางเดินเชื่อมต่อกันไปยังเรือนเล็กต่าง ๆ ดูแล้วคล้ายโยแมงมุมที่ทำจากไม้ แสดงให้เห็นได้ว่าฉากแฟนตาซีมีบทบาทช่วยสร้างความมหัศจรรย์ของเรื่องให้น่าติดตามมากยิ่งขึ้น

จากการศึกษาความเป็นแฟนตาซีผ่านฉากในนวนิยายชุดนวนิพนธ์เรื่องทุติยสุรและเอกเทพ พบว่า เป็นฉากที่ไม่ธรรมดาที่มีความเหนือจริงที่ผู้แต่งได้สร้างขึ้นมาจากจินตนาการและสร้างให้สอดคล้องกับตรรกะมิกกา โดยมุ่งเน้นที่ความเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง เหตุการณ์ และตัวละครเป็นหลัก เพื่อให้นวนิยายชุดนี้มีความเหมาะสมตามเนื้อเรื่องที่ผู้อ่านสามารถล้อยตามและจินตนาการตามเนื้อเรื่องและบทบาทที่ผู้แต่งสร้างขึ้นมาได้

สรุปและอภิปรายผล

จากการศึกษาความเป็นแฟนตาซีในนวนิยายชุดนวนิพนธ์ของ อลิษา เรื่องทุติยสุร และเอกเทพ จากผลการศึกษาพบว่าความเป็นแฟนตาซีทั้งหมด 3 ลักษณะ ได้แก่ ความเป็นแฟนตาซีผ่านตัวละคร ความเป็นแฟนตาซีผ่านของวิเศษ และความเป็นแฟนตาซีผ่านฉาก สามารถสรุปได้ ดังนี้

ความเป็นแฟนตาซีผ่านตัวละคร พบว่า ตัวละครที่ปรากฏในนวนิยายเรื่องทุติยสุรและเอกเทพ เป็นตัวละครที่ผู้แต่งมีกลวิธีในการนำเสนอตัวละคร โดยการสร้างตัวละครแฟนตาซีแบบไทยให้มีลักษณะเหนือธรรมชาติ มีการเพิ่มเติมลักษณะพิเศษให้กับตัวละครส่วนมากจะเป็นเรื่องของภารกิจพลังวิเศษหรืออำนาจที่เกิดจากได้ครอบครองสิ่งมหัศจรรย์ ตัวละครบางตัวมีพลังเหนือธรรมชาติมาแต่เกิดหรือถ่ายทอดกันทางสายเลือด ซึ่งลักษณะพิเศษของตัวละครแสดงให้เห็นได้ชัดผ่านพฤติกรรมเหตุการณ์ต่าง ๆ ของตัวละคร ช่วยให้การดำเนินเรื่องชวนติดตามมากยิ่งขึ้น เป็นไปตามที่งานวิจัยของวีรวัดณ์ อินทรพร ศึกษาเรื่องตัวละครประเภทมนุษย์เหนือธรรมชาติในนวนิยายเรื่อง“หน้ากากดอกช่อนกลิ่น” ของแก้วแก้ว พบว่า ตัวละครเหนือธรรมชาติในนวนิยายของแก้วแก้ว เป็นตัวละครประเภทมนุษย์เหนือธรรมชาติ ซึ่งเป็นตัวละคร

ที่เป็นมนุษย์ธรรมดาต่างกับตัวละครเหนือธรรมชาติประเภทที่เป็นมนุษย์ ซึ่งอาจเป็นดวงวิญญาณ ภูตผีปีศาจ สัตว์ที่มีลักษณะเหนือธรรมชาติ หรือเทพยดาและเทพเจ้า (Intaraporn, 2017)

นอกจากนี้ตัวละครวิเศษที่มีลักษณะพิเศษ คือ มีลักษณะครึ่งคนครึ่งนก ครึ่งคนครึ่งสิงโต ม้ามีปีก ซึ่งมีความสอดคล้องกับเรื่องไตรภูมิภคา เป็นตัวละครรองที่มีบทบาทสำคัญในการช่วยเหลือตัวละครเอก ซึ่งผู้แต่งได้นำเสนอออกมาให้มีลักษณะที่แสดงให้เห็นถึงความเป็นแฟนตาซีทั้งรูปลักษณ์ภายนอกและมีความสามารถเฉพาะตัวที่ถือว่าเป็นคุณสมบัติของความพิเศษอย่างหนึ่งของตัวละครเหล่านี้ เป็นไปตามที่งานวิจัยของณัฐญา ยศสอน และอรจิรา อัจฉริยะไพบูลย์ ศึกษาเรื่องกลวิธีสร้างภาพลักษณ์ตัวละครเหนือธรรมชาติในนวนิยายเรื่องเล่าบรรพกาลของ วรรณวรรธน์ พบว่า ผู้แต่งมีการสร้างภาพลักษณ์ของตัวละครให้มีลักษณะเหนือธรรมชาติ มหัศจรรย์เหนือจินตนาการมีจุดเด่นแตกต่างไปจากมนุษย์ทั่วไป ซึ่งตัวละครในนวนิยายเรื่องนี้มีความวิเศษด้านการกลับชาติมาเกิดและการหยั่งรู้อดีตชาติและมีพันธนาการผูกพันกันมาตั้งแต่อดีตชาติจนทำให้มาพบเจอเพื่อชดใช้กรรมในทุกภพทุกชาติจนกว่าจะหมดสิ้นเวรกรรมต่อกันในที่สุด (Yotsorn & Atchariyapaiboon, 2020)

ความเป็นแฟนตาซีผ่านของวิเศษ พบว่า ของวิเศษเป็นองค์ประกอบหนึ่งในนวนิยายแฟนตาซี ของวิเศษที่ปรากฏในเรื่องหุติยอสูรและเอกเทพล้วนมีบทบาทต่อการดำเนินเรื่อง ผู้แต่งได้สร้างของวิเศษขึ้น โดยการทำให้มีลักษณะพิเศษ เช่น เป็นของวิเศษที่เจ้าของเรียกมาได้ ของวิเศษที่มีลักษณะเฉพาะตัว ของวิเศษมักจะมี ความเกี่ยวข้องกับตัวละครหลัก โดยอำนาจของของวิเศษจะถูกถ่ายทอดจากตัวละครเป็นผู้ควบคุมช่วยเสริมสร้างให้เห็นถึงความเก่งกล้าของตัวละคร นอกจากนี้ของวิเศษ มักจะผูกกับการดำเนินเรื่องคือการสร้างสถานการณ์ให้ตัวละครหลักหาวิธีแก้ไขปัญหา และคลี่คลายสถานการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างสมเหตุสมผล ทำให้เรื่องราวดูสมจริง มีความเข้มข้นและชวนให้ผู้อ่านติดตาม เป็นไปตามที่งานวิจัยของสกุลภา วิเศษ ศึกษาเรื่อง วรรณกรรมเยาวชนชุดเซ็นจูรี ของปีแอร์โดเมนโก บัคคาลารีโอ: วรรณกรรมแนวแฟนตาซีกับเวศน์สำนึก พบว่า เป็นการนำเสนออัตถิวิเศษ เช่น ลูกช่างพยากรณ์ทั้งเจ็ด วิตุวิเศษทั้งที่ปรากฏให้เห็นในแง่ของการมีพลังวิเศษในตัว คือ ลูกช่างไม้ นาฬิกาไปเลียน

และในแง่ความวิเศษที่ส่งผลต่อการดำเนินเรื่องและสนับสนุนตัวเอกคือ แหวนอัคนี ดาวศิลา ผ้าคลุมหน้าไอซิส ไข่มุกมังกร และหนังสือเพลง (Visate, 2011)

ความเป็นแฟนตาซีผ่านฉาก พบว่า ฉากในนวนิยายเรื่องชุดยอธูรและเอกเทพ จะปรากฏฉากที่มีความสมจริงและฉากที่มีความเป็นแฟนตาซี ผู้แต่งมีกลวิธีการสร้างฉากสมจริงขึ้นอย่างประณีตประกอบกับการมีรายละเอียดที่หลากหลายทำให้เห็นภาพสถานที่และบรรยากาศมีความเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง เช่น ฉาก ภูมิประเทศ ฉากยามค่ำคืน กลิ่นดอกไม้ ความแปรปรวนของสภาพอากาศ ซึ่งฉากเหล่านี้จะช่วยสร้างให้เนื้อเรื่องดูลึกซึ้ง น่าติดตาม ส่วนฉากที่มีความเป็นแฟนตาซีเน้นที่ความมหัศจรรย์ เป็นฉากสมมุติและฉากที่นำมาจากไตรภูมิที่ผู้แต่งสร้างขึ้นมาให้สอดคล้องกับเนื้อเรื่องและเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นอยู่ในขณะนั้น ทำให้ผู้อ่านเกิดความน่าสนใจและรู้สึกเพลิดเพลินไปกับจินตนาการของผู้แต่งอีกด้วย เป็นไปตามที่งานวิจัยของ ขวัญจิตร นุชขำนาย จารุวรรณ ธรรมวัตร และชูศักดิ์ ศุภรันทน์ ศึกษาเรื่อง ความเชื่อเหนือธรรมชาติ และการสร้างภาวะเหนือธรรมชาติในนวนิยายของกึ่งฉัตร พบว่า ฉาก จากความเชื่อและจินตนาการของผู้แต่งโดยเน้นที่ความมหัศจรรย์สมจริงตามเนื้อเรื่อง เนื่องจากฉากและบรรยากาศเหนือธรรมชาตินั้นเป็นฉากที่ไม่ต้องการความเหมือนจริงแต่ต้องการความสมจริงตามเนื้อเรื่อง (Nutchaman, Thammawat & Sukaranandana, 2013)

ความเป็นแฟนตาซีในนวนิยายชุดนวนิยายของ อลิษา เรื่องชุดยอธูร และเอกเทพ เป็นการนำเสนอความมหัศจรรย์ผ่าน ตัวละคร ของวิเศษ และฉาก โดยนำเอาไตรภูมิที่กล่าวถึงจักรวาลวิทยาตามสมมติฐานสร้างสรรค์ให้เข้ากับแนวคิดสมัยใหม่ ทำให้นวนิยายทั้งสองเล่มนี้มีความน่าสนใจ ซึ่งผู้แต่งมีกลวิธีในการสร้างนวนิยายที่หลากหลายใช้ตัวละครที่ปรากฏอยู่ในไตรภูมิเป็นตัวละครหลักและมีบทบาทสำคัญในดินแดนแห่งนี้ นำสัตว์หิมพานต์มาสร้างให้มีความสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง ฉากมีการสร้างจากไตรภูมิ เช่น ฉากป่าหิมพานต์ ซึ่งเป็นป่าในชมพูทวีปอยู่ในมณฑลสุภูมิ และการสร้างฉากที่ไม่เกี่ยวข้องกับไตรภูมิเป็นฉากในจินตนาการของผู้แต่ง เป็นไปตามที่งานวิจัยของณัฐวรรี เตชะแก้ว ศึกษาเรื่อง ตัวบทและพิธีกรรมของชาวไทดำ บ้านนาป่าหนาด อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย: จักรวาลวิทยาและอำนาจเหนือธรรมชาติ พบว่า จักรวาลวิทยาในตัวบทและพิธีกรรมของชาวไทดำมีความเกี่ยวข้องกับผีแถน ผีบรรพบุรุษ

และขวัญ ประกอบไปด้วย 3 ระดับ คือ เมืองฟ้า เมืองลอ และเมืองลุ่ม Techakaew (2017) ซึ่งลักษณะดังกล่าวสอดคล้องกับความเป็นแฟนตาซีผ่านโครงเรื่อง การดำเนินเรื่อง ตัวละคร และฉาก ในนวนิยายแฟนตาซีอย่างไม่รู้จบ

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่องความเป็นแฟนตาซีในนวนิยายชุดนวนิยายมหัศจรรย์ ของ อลิษา พบว่า ได้รับอิทธิพลจากรรณกรรมแฟนตาซีของต่างประเทศ และข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป คือ ศึกษาเปรียบเทียบนวนิยายแฟนตาซีไทยกับนวนิยายแฟนตาซีต่างประเทศว่าเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร ซึ่งจะให้เห็นวัฒนธรรมและความเชื่อที่แตกต่างกันอย่างชัดเจนที่ผู้ประพันธ์นำเสนอออกมาในลักษณะแฟนตาซี และทำให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ที่น่าสนใจมากยิ่งขึ้น

References

- Alina, A. (2015). *Tutiyaasun (In Thai)*. (2nd ed.). Lookangoon.
- (2016). *Ekathep (In Thai)*. Lookangoon.
- Chimpleewat, T., & Amratisha, K. (2021). Violence and death in fantasy fiction and a way to instill self-control in young adults: The case study of a young adult fiction series Karin Pritsana Khadi Athan. *Silpakorn University Journal*, 41(6), 66-79.
- Hongbinbok, W., & Kongsirira, S. (2018). Supernatural Worldviews in Yok Burapa's Novel: Monkalong. *Liberal Arts Maejo University Journal*, 6(2), 111-127.
- Intaraporn, W. (2017). Supernatural Human Characters in the Na Kak Dok Son Klin Novel of Kao Kao. *Veridian E-Journal Silpakorn University*, 10(3), 2324-2341.

- Linitda, A. (2017). *The fantasy literary seies Savena: The city of magic: An analysis of the plot and the presentation techniques of the plot*. Master of Arts Thesis in Thai Language, Master of Arts, Naresuan University.
- Nutchamnan, K., Thammawat, J., & Sukaranandana, C. (2013). The Beliefs–superstition and the Creation–conditioned of a Superstition in Kingchat’s Novels. *Rajabhat Maha Sarakham University Journal*, 7(4), 55–63.
- Roongsang, N. (2011). *Factors influencing to the fantasy fiction exposure*. Master of Arts in Mass Communication, Faculty of journalism and Mass Communication, Thammasat University.
- Siengkiw, A., & Somsriploy, S. (2021). Reproduction of Ghosts and Supernatural Powers Through the Protagonists “Thurs” in Boy’s Love online novel “Y–DESTINY” as a Populist Culture Media. *Journal of Chandrakasemsarn*, 27(2), 353–372.
- Sujjapun, R. (2009). *Chak kao su mai wan na sin mai sin soon (In Thai)*. Bangkok: Srinakharinwirot University Press.
- Techakaew, N. (2017). *Texts and Rites of Taidam Ethnic Group at Naphanad Villagers, Chiangkhan District, Loei Province: Cosmology and Upernat-ural Power*. Master of Arts Thesis in Thai Language, Graduate School, Khon Kaen University.
- Visate, S. (2011). *Pierdomenico baccalario’s juvenile novel century: Fantasy and ecological conscience*. Master of Arts Thesis in Comparative Literature Department, Faculty of Arts, Chulalongkorn University.
- Yotsorn, N., & Atchariyapaiboon, O. (2020). The Strategies of Creating Images of Supernatural Characters in the Leh Banpakarn by Wannawat. *Mangrai Saan Journal*, 8(2), 1–20.